

(4) Podatek w myśl ustępu pierwszego pobiera się od uposażeń służbowych, emerytur, rent i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłacanych począwszy od uposażeń służbowych, rent i wynagrodzeń za najemną pracę, przypadających na miesiąc styczeń 1932 r. lub też wypłacanych od dnia 1 stycznia 1932 r.

Art. 3. Obliczenie i pobór nadzwyczajnego dodatku z art. 1 i 2 uskutecznia się jednocześnie z obliczeniem i poborem właściwego podatku dochodowego.

Art. 4. Od dochodów, od których pobiera się nadzwyczajny dodatek do państwowego podatku dochodowego (art. 1 i 2), nie pobiera się w czasie obowiązywania niniejszej ustawy 10% dodatku, opłacanego w myśl ustawy z dnia 12 lutego 1931 r. o poborze 10%-go dodatku do niektórych podatków i opłat stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 82).

Art. 5. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 6. Ustawa niniejsza wchodzi w życie na całym obszarze Rzeczypospolitej z dniem ogłoszenia i traci moc obowiązującą w terminie, który zostanie określony przez rozporządzenie Rady Ministrów.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

761.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 22 października 1931 r.

o uiszczeniu niektórych zaległych podatków w naturze na cele bezpośredniej pomocy bezrobotnym.

Art. 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do poboru zaległych państwowych podatków gruntowego, majątkowego, spadkowego i przemysłowego w naturze, a to: żytem, pszenicą, jęczmieniem, grochem i gryką (tatarką), ziemniakami i węglem, a drzewem opałowym w wyjątkowych wypadkach, określonych w rozporządzeniu wykonawczem.

Art. 2. Podatnicy, chcący skorzystać z tego sposobu zapłaty, winni dostarczyć zboże, groch i grykę (tatarę), ziemniaki, węgiel lub drzewo opałowe na własny koszt organom, wyznaczonym w tym celu przez Ministra Skarbu.

Art. 3. Węgiel lub drzewo opałowe przyjmowane będą według miejscowych cen rynkowych, zboże zaś, groch i gryka (tatarka) i ziemniaki według cen o 10% wyższych od miejscowych cen rynkowych.

Art. 4. O ile celem ściągnięcia zaległości podatkowych władze skarbowe wdrożyły już kroki egzekucyjne, podatnik może uwolnić się od dalszej egzekucji, jeżeli zaległość wraz z narosłymi kosztami egzekucyjnymi uiszczy w naturze w myśl powyższych postanowień.

Art. 5. Uzyskane w ten sposób artykuły żywności, węgiel i drzewo opałowe mają być użyte wyłącznie na cele bezpośredniej pomocy w naturze dla bezrobotnych i ich rodzin, przyczem artykuły te nie mogą być ani sprzedane, ani też wymieniane na inne.

Art. 6. Wykonanie niniejszej ustawy oraz wydanie rozporządzeń wykonawczych do niej porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrami Pracy i Opieki Społecznej, Spraw Wewnętrznych, Rolnictwa oraz Przemysłu i Handlu.

Art. 7. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i traci moc obowiązującą w terminie, który zostanie określony przez rozporządzenie Rady Ministrów.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Rolnictwa: *Leon J. Połczyński*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

762.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 22 października 1931 r.

o opodatkowaniu piwa.

Przedmiot podatku od piwa.

Art. 1. (1) Podatkowi od piwa podlega piwo, wyrobione na obszarze Państwa Polskiego, oraz piwo, sprowadzone z zagranicy lub W. M. Gdańska.

(2) Za piwo, podlegające opodatkowaniu uważa się napój, otrzymany w drodze fermentacji alkoholowej zapomocą drożdży, ze słodu, z dodatkiem chmielu, względnie wszelkiego rodzaju cukru.

Art. 2. (1) Od podatku wolne jest piwo, wywożone pod kontrolą skarbową zagranicę lub na obszar W. M. Gdańska.

(2) Minister Skarbu wyda przepisy co do kontroli piwa, wywożonego zagranicę lub na obszar W. M. Gdańska.

(3) Od podatku wolne jest również piwo, wydawane pracownikom browarów jako deputat według norm, ustalonych przez Ministra Skarbu, lecz nie przekraczających jednego litra na jednego pracownika dziennie.

Art. 3. (1) Podatek wynosi dla piwa pełnego: od pierwszych 2.000 hl., wydanych do obrotu w ciągu roku obrachunkowego po 8,30 zł od 1 hektolitra,

od następnych 8.000 hl. po 8,75 zł od 1 hektolitra,

od dalszych ilości po 9,20 zł od 1 hektolitra.

Od piwa pełnego, przywożonego z zagranicy lub z obszaru W. M. Gdańska, opłaca się podatek według stawki 9,20 zł od 1 hl.

(2) Od dubeltowego piwa krajowego i importowanego płaci się podatek o połowę wyższy, a od takiegoż piwa mocnego — dwukrotnie wyższy od podatku, ustalonego w punkcie 1 niniejszego artykułu dla piwa pełnego. Za piwo pełne uważa się piwo o zawartości ekstraktu do 13%, za piwo dubeltowe — piwo o zawartości ekstraktu więcej niż 13% do 20%, zaś za piwo mocne — piwo o zawartości ekstraktu większej niż 20% w podstawowej (ochłodzonej) brzeczce, z której piwo wyrobiono.

(3) Wyrób piwa o zawartości ekstraktu poniżej 9% w podstawowej brzeczce wymaga zezwolenia Ministra Skarbu, który określa warunki produkcji tego piwa.

(4) Sposób stwierdzania zawartości ekstraktów w brzeczce podstawowej oraz dopuszczalne wahania przy stwierdzaniu tej zawartości ustala Minister Skarbu.

Odpowiedzialność rzeczowa za podatek.

Art. 4. Piwo, podlegające opodatkowaniu w myśl niniejszej ustawy, może władza skarbową w razie nieuiszczenia podatku zająć bez względu na prawa osób trzecich celem pokrycia należności podatkowej.

Osobisty obowiązek uiszczenia podatku.

Art. 5. (1) Do uiszczenia podatku od piwa obowiązany jest ten, kto piwo wyrabia lub na swój rachunek poleca wyrabiać.

(2) Obowiązek uiszczenia podatku powstaje w chwili, gdy piwo zostaje wydane z browaru; Minister Skarbu może dla piwa barwiącego zezwalać na wyjątki od tego przepisu.

(3) W razie nieuiszczenia podatku w ustalonym terminie będzie on ściągnięty przy zastosowaniu przepisów ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721) wraz z karami za zwłokę w wysokości do 2% miesięcznie.

Ilość piwa, podlegającego opodatkowaniu.

Art. 6. Ilość piwa, od którego ma się uiścić podatek, oznacza się według pojemności naczyni (beczek, flaszek i t. p.), w których piwo wydaje się z browaru do spożycia.

Termin płatności, zwrot podatku i kredyt.

Art. 7. (1) Od piwa, co do którego obowiązek uiszczenia podatku powstał w ciągu pierwszej połowy miesiąca, podatek jest płatny w dniu 15-go tego miesiąca, a uiścić go należy najpóźniej 22-go tego

samego miesiąca. Od piwa, co do którego obowiązek uiszczenia podatku powstał w drugiej połowie miesiąca, podatek jest płatny w ostatnim dniu tego miesiąca, a uiścić go należy najpóźniej w 7-ym dniu następnego miesiąca.

(2) W razie powtarzania się zwłoki w uiszczeniu podatku lub obawy, że podatek nie będzie zapłacony, może władza skarbową żądać uiszczenia podatku przed wydaniem piwa z browaru.

(3) Minister Skarbu ustala warunki kredytowania podatku od piwa.

Art. 8. (1) W wypadkach zwrotu do browaru w stanie niezmienionym opodatkowanego piwa, pozostałego z rozwożkowej sprzedaży, pobrany podatek może być zwrócony.

(2) Bliższe postanowienia w tej sprawie wyda Minister Skarbu.

Przedawnienie.

Art. 9. (1) Prawo żądania zwrotu podatku, nienależnie pobranego, przedawnia się w ciągu roku, licząc od dnia powstania prawa do zwrotu tegoż. Prawo żądania należnego Państwu podatku bez względu na to, czy jego wymiar został ujawniony, czy zatajeniem wstrzymany, przedawnia się w ciągu 10-ciu lat.

(2) Przedawnienie prawa żądania zapłaty podatku przerywa każdy urzędowy krok, podjęty przez właściwą władzę przeciw obowiązującemu do zapłaty w celu ściągnięcia należności podatku wymierzonego lub zatajonego.

Wyrób piwa.

Art. 10. (1) Do wyrobu piwa dolnej fermentacji wolno używać tylko słodu jęczmiennego, chmielu, drożdży i wody.

(2) Przy wyrobie piwa górnej fermentacji wolno używać słodu z innego zboża, nadto cukru technicznie czystego, sacharozy, cukru przemienionego, skrobiowego, jak również barwnika, sporządzonego z powyższych rodzajów cukru.

Minister Skarbu określa warunki wyrobu piwa przy użyciu cukru.

(3) Browary mogą używać do piwa swojego wyrobu piwa barwiącego, sporządzonego tylko ze słodu jęczmiennego, chmielu, drożdży i wody; wyrób, sprzedaż i kupno takiego piwa barwiącego są dozwolone pod warunkiem i ograniczeniami, przewidzianymi w obowiązujących przepisach o przeciwdziałaniu produkcji i sprzedaży szkodliwych dla zdrowia artykułów żywności i przedmiotów.

(4) Przez słód rozumie się każde zboże sztucznie kiełkowane.

(5) Przy wyrobie poszczególnych gatunków piwa, jak również piwa, przeznaczonego na wywóz zagranicę lub na obszar W. M. Gdańska, Minister Skarbu może zezwalać na wyjątki od przepisów, zawartych w ustępie 1 i 2.

(6) Do piwa gotowego i brzeczki nie wolno dawać wody od chwili, gdy zawartość ekstraktu w brzeczce podstawowej (ochłodzonej), z której piwo

pochodzi, została stwierdzona. Na wyjątki zezwalać może Minister Skarbu.

(7) Bliższe przepisy co do sposobu prowadzenia fermentacji wyda Minister Skarbu.

Obrót handlowy piwem.

Art. 11. (1) Nazwy piwo wolno używać w obiegu handlowym tylko do oznaczenia takich napojów, które przeszły fermentację i które odpowiadają przepisom art. 10 ust. 1 do 3.

(2) Pod nazwą piwo dubeltowe lub mocne, albo innem określeniem, mogącem wywołać wrażenie, że piwo jest mocniejsze, niż piwo pełne, względnie dubeltowe, wolno wydawać do obiegu tylko takie piwo, którego brzeczka pod względem zawartości ekstraktu jest mocniejsza, niż brzeczka, przepisana dla piwa pełnego, względnie dubeltowego.

Zastępca przedsiębiorcy, pracownicy browaru.

Art. 12. (1) Przedsiębiorcy, których zakłady podlegają według niniejszej ustawy nadzorowi skarbowemu, winni są wypełniać obowiązki, które na nich nakłada ustawa, bądź osobiście, bądź przez odpowiedniego zastępcę.

(2) Ustanowienie zastępcy musi nastąpić wówczas, gdy przedsiębiorca obowiązków swoich w tym względzie dopełnić nie może.

(3) O ustanowieniu zastępcy należy donieść władzy skarbowej, która orzeka, czy proponowana osoba może być dopuszczona do zastępstwa.

(4) Władza skarbowa może zażądać usunięcia pracownika, który popełnił defraudację podatkową lub w popełnieniu jej współdziałał.

(5) Jeżeli na żądanie władzy skarbowej ustanowienie zastępcy lub usunięcie pracownika nie nastąpi w ciągu 14-tu dni, może być zarządzone wstrzymanie ruchu w browarze.

Kontrola.

Art. 13. Kto wchodzi w posiadanie przedsiębiorstwa, podlegającego według ustawy niniejszej nadzorowi skarbowemu, obowiązany jest donieść o tem władzy skarbowej w ciągu 8-miu dni po objęciu przedsiębiorstwa.

Art. 14. Uruchomienie browaru przedsiębiorca powinien zgłosić władzom skarbowym stosownie do przepisów, wydanych w tym względzie przez Ministra Skarbu.

Art. 15. Przepisy o urządzeniu browaru i zmianach tego urządzenia, o oznaczaniu i przemiarnie naczyń, służących do produkcji i do przewozu piwa, o zgłaszaniu warek, prowadzeniu ksiąg kontrolnych oraz o sposobie wykonywania nadzoru skarbowego nad produkcją, przechowywaniem, rozlewaniem i wywozem piwa wyda Minister Skarbu.

Art. 16. (1) W razie niezastosowania się przedsiębiorcy do przepisów o urządzeniu browarów, władza skarbowa może zarządzić wstrzymanie ruchu browaru.

(2) Władza skarbowa może w wypadku ujawnienia nadużyć zarządzić stały nadzór browaru. W tym wypadku przedsiębiorca browaru powinien dostarczyć bezpłatnie do użytku urzędników skarbowych, powołanych do wykonywania stałego nadzoru, mieszkań, położonych w obrębie browaru lub w najbliższym jego otoczeniu, wraz z opałem i oświetleniem. Nadto przedsiębiorca obowiązany jest dostarczyć wymienionym urzędnikom dla użytku służbowego odpowiedniego pomieszczenia, znajdującego się w obrębie browaru, zaopatrzonego w niezbędne urządzenie i przybory, potrzebne do załatwiania czynności kancelaryjnych.

(3) Dla urzędników skarbowych, przybywających celem wykonania czynności rewizyjnych w browarze, przedsiębiorca obowiązany jest dostarczyć bezpłatnie odpowiednio urządzonego pomieszczenia.

(4) O ilości i stosowności pomieszczeń (ust. 2 i 3) orzeka władza skarbowa.

Art. 17. (1) Dla każdego browaru ustala się corocznie normę dopuszczalnych zaników, licząc od brzeczki gorącej, w granicach, ustalanych przez Ministra Skarbu. Sposób określenia zaników wskaże rozporządzenie wykonawcze.

(2) W browarze przeprowadzać się będzie w sposób, podany w rozporządzeniu Ministra Skarbu, badanie zapasów piwa. Za braki piwa, które się przytem okażą w porównaniu z prowadzonymi w browarze ksiązkami, należy uiszczyć podatek, o ile nie udowodni się, że powstały z przyczyn, które nie uzasadniają żądania podatku.

Opodatkowanie ekstraktów.

Art. 18. Upoważnia się Ministra Skarbu do opodatkowania ekstraktów, służących do wyrobu piwa domowym sposobem. Wysokość podatku odpowiadać powinna podatkowi spożywczemu od piwa według najwyższej stawki, określonej dla piwa pełnego, obliczonego od tej ilości piwa, jaką można otrzymać z ekstraktu.

Postanowienia końcowe.

Art. 19. W miejsce postanowień ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o opodatkowaniu piwa (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 635), powołanej w ustawie karnej skarbowej z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 609) stosuje się odpowiednie postanowienia niniejszej ustawy.

Art. 20. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 21. (1) Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Z tą chwilą traci moc obowiązującą ustawa z dnia 12 czerwca 1924 r. o opodatkowaniu piwa (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 635).

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*